BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 10 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Bendrijos prekių ženklo AGRI.CAPITAL paraiška — Ankstesni žodiniai Bendrijos prekių ženklai „AgriCapital“ ir AGRICAPITAL — Santykinis atmetimo pagrindas — Paslaugų panašumo nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas“

Byloje T-514/13

AgriCapital Corp., įsteigta Niujorke (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokatų P. Meyer ir M. Gramsch,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą P. Geroulakos,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

agri.capital GmbH, įsteigta Miunsteryje (Vokietija), atstovaujama advokato A. Nordemann-Schiffel,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2013 m. liepos 10 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2236/2012-2), susijusio su protesto procedūra tarp *AgriCapital Corp.* ir *agri.capital GmbH*,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias, teisėjai M. Kancheva (pranešėja) ir C. Wetter,

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. rugsėjo 23 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. gruodžio 17 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. sausio 6 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. balandžio 24 d.,

* Proceso kalba: anglų.

įvykus 2014 m. gruodžio 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2009 m. birželio 4 d. įstojusi į bylą šalis *agri.capital GmbH* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo AGRI.CAPITAL.

3 Paslaugos, kurioms apribojus sąrašą per procedūrą VRDT buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 36 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, būtent susijusios su elektros ir šiluminės energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių gamybos ir paskirstymo įrenginiais; naudojimo koncepcijų rengimas (infrastruktūros administravimo sutarčių sudarymas); pastatų administravimas; žemės administravimas; nekilnojamojo turto administravimas bei tarpininkavimas, nekilnojamojo turto nuoma (infrastruktūros administravimas); nekilnojamojo turto operacijos; žemės ūkių nuoma; visos išvardytos, su leidyklos paslaugomis ir (arba) gaminiais nesusijusios, paslaugos“.

4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2009 m. gruodžio 14 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 59/2009.

5 2010 m. kovo 12 d. ieškovė *AgriCapital Corp*. pagal Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnį pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo registracijos 36 klasės paslaugoms.

6 Protestas buvo grindžiamas šiais ankstesniais prekių ženklais:

— žodiniu Bendrijos prekių ženklu „AgriCapital“, 2007 m. rugpjūčio 24 d. įregistruotu numeriu 6192322,

— žodiniu Bendrijos prekių ženklu AGRICAPITAL, 2006 m. liepos 7 d. įregistruotu numeriu 4589339.

7 Paslaugos, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis žodinis Bendrijos prekių ženklas „AgriCapital“, priklauso 36 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Finansavimo paslaugos; konsultavimas finansavimo klausimais“.

8 Paslaugos, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis žodinis Bendrijos prekių ženklas AGRICAPITAL, taip pat priklauso 36 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Žemės ūkio įmonėms skirtos bankinės konsultavimo ir investavimo paslaugos“.

9 Protestas buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais pagrindais.

10 2012 m. spalio 2 d. VRDT protestų skyrius atmetė protestą motyvuodamas tuo, kad prekių ženklo paraiškoje nurodytos paslaugos ir prie 36 klasės priskirtos paslaugos, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, skiriasi, todėl netenkinama viena iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sąlygų, t. y. paslaugų tapatumo arba panašumo sąlyga.

11 2012 m. gruodžio 3 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

12 2013 m. liepos 10 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją ir įpareigojo ieškovę įstojusiai į bylą šaliai sumokėti 850 eurų sumą, skirtą bylinėjimosi išlaidoms, patirtoms vykstant protesto ir apeliacinei procedūroms, padengti. Konkrečiai ji nusprendė, kad atitinkamą visuomenę sudaro vidutinis vartotojas visose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Ji nurodė, kad toks vartotojas gali būti labai pastabus, kai kalbama apie su finansinėmis arba nekilnojamojo turto operacijomis susijusias dideles sumas. Paskui ji palygino prie 36 klasės priskirtas paslaugas, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, su paslaugomis, kurioms įregistruoti ankstesni prekių ženklai. Atlikusi palyginimą ji nusprendė, kad prie 36 klasės priskirtos paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir paslaugos, kurioms įregistruoti ankstesni prekių ženklai, yra nepanašios. Todėl buvo nuspręsta: kadangi netenkinamas vienas iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo kriterijų, nėra galimybės supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą su ankstesniais prekių ženklais, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Šalių reikalavimai

13 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

14 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl dokumentų, kuriuos ieškovė pateikė per posėdį, priimtinumo

15 Per posėdį ieškovė Bendrojo Teismo paprašė leisti pateikti 2014 m. spalio 21 d. elektroninį laišką, kurį ji gavo iš vieno konferencijos rengėjo ir kuriuo siekė įrodyti, kad prašomame įregistruoti prekių ženkle tarp žodžių „agri“ ir „capital“ esančio taško nepakanka tam, kad būtų panaikinta galimybė supainioti šį prekių ženklą su ankstesniu ieškovės prekių ženklu „AgriCapital“.

16 VRDT tvirtina, kad šis dokumentas nepriimtinas, nes buvo pateiktas pavėluotai, todėl nei VRDT, nei Bendrasis Teismas negalėjo su juo susipažinti.

17 Bendrasis Teismas su šiuo dokumentu susipažino per posėdį ir dar nepriėmė sprendimo dėl jo priimtinumo.

18 Konstatuotina, kad į šį pirmą kartą pateiktą Bendrajam Teismui dokumentą negali būti atsižvelgta. Bendrajame Teisme pateiktas ieškinys yra skirtas VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolei, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, todėl Bendrajam Teismui nepriklauso peržiūrėti faktinių aplinkybių pagal pirmą kartą jam pateiktus dokumentus. Taigi minėtą dokumentą reikia atmesti ir nereikia nagrinėti jo įrodomosios galios (šiuo klausimu žr. 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Sadas / VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Rink., EU:T:2005:420, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

Dėl esmės

19 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo vienintelį pagrindą – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą.

20 Ieškovė priekaištauja VRDT apeliacinei tarybai iš esmės dėl to, kad ši nusprendė, jog 36 klasės paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, nepanašios į paslaugas, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai. Konkrečiai ji nurodo, kad pagal teismo praktiką vertinant paslaugų panašumą pirmiausia reikia atsižvelgti į tai, ar jos yra konkuruojančios, ar papildančios vienas kitas, ir į tai, kaip jos platinamos. Taigi šiuo atveju Apeliacinė taryba, pirma, neatsižvelgė į tai, kad „rangovo paslaugos“, „nekilnojamojo turto administravimas bei tarpininkavimas“ ir „naudojimo koncepcijų rengimas“, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir „finansavimo paslaugos“ bei „žemės ūkio įmonėms skirtos bankinės konsultavimo ir investavimo paslaugos“, kurioms skirti ankstesni prekių ženklais, yra vienos kitas papildančios, ir, antra, klaidingai atmetė galimybę, kad šios paslaugos gali būti siūlomos tais pačiais būdais. Ieškovė nurodo, kad todėl, atsižvelgiant į ankstesnių prekių ženklų skiriamąjį požymį ir į prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, vizualų panašumą bei fonetinį tapatumą, VRDT apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, kai nusprendė, kad nėra galimybės supainioti minėtų prekių ženklų pagal šią nuostatą.

21 Be to, primintina, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prašomas prekių ženklas neregistruojamas, jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam arba dėl prekių ar paslaugų, kurias žymi abu prekių ženklai, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kur ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas. Suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.

22 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybė suklaidinti yra tai, kad visuomenė manys, jog nagrinėjamos prekės ar paslaugos pagamintos arba suteiktos tos pačios įmonės arba ekonomiškai susijusių įmonių. Remiantis ta pačia teismo praktika, galimybė suklaidinti turi būti visapusiškai vertinama atsižvelgiant į tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia tam tikrus žymenis ir prekes ar paslaugas, ir į visus konkrečiam atvejui būdingus veiksnius, ypač į žymenų panašumo ir jais žymimų prekių ir paslaugų panašumo tarpusavio priklausomybę (žr. 2003 m. liepos 9 d. Sprendimo *Laboratorios RTB / VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink., EU:T:2003:199, 30–33 punktus ir juose nurodytą teismų praktiką).

23 Toks visapusis vertinimas reiškia, jog tarp veiksnių, į kuriuos atsižvelgiama, visų pirma tarp prekių ženklų panašumo ir žymimų prekių ar paslaugų panašumo, egzistuoja tam tikra tarpusavio priklausomybė. Taigi, mažą žymimų prekių ar paslaugų panašumo laipsnį gali kompensuoti didelis prekių ženklų panašumo laipsnis, ir atvirkščiai (2007 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Il Ponte Finanziaria / VRDT*, C-234/06 P, Rink., EU:C:2007:514, 48 punktas ir 22 punkte minėto Sprendimo *GIORGIO BEVERLY HILLS*, EU:T:2003:199, 32 punktas).

24 Taikant Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą galimybė supainioti reiškia, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra tapatūs arba panašūs ir kad prekės ar paslaugos, kurioms jie skirti, yra tapačios arba panašios. Šios sąlygos yra kumuliacinės (žr. 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *Commercy / VRDT – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, Rink., EU:T:2009:14, 42 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

25 Atsižvelgiant į šiuos paaiškinimus reikia patikrinti, ar VRDT apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad nėra galimybės supainioti prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas.

Dėl atitinkamos visuomenės

26 Pagal teismo praktiką visapusiškai vertinant galimybę supainioti reikia atsižvelgti į vidutinį tam tikros kategorijos prekių vartotoją, kuris yra pakankamai informuotas, protingai pastabus ir nuovokus. Taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad vidutinio vartotojo pastabumas gali kisti pagal nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategorijas (žr. 2007 m. vasario 13 d. Sprendimo *Mundipharma / VRDT – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, Rink., EU:T:2007:46, 42 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

27 VRDT apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 16 punkte nusprendė, kad paslaugos, žymimos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, skirtos vidutiniam vartotojui visose Europos Sąjungos valstybėse narėse, kuris gali būti labai pastabus, kai kalbama apie su finansinėmis arba nekilnojamojo turto operacijomis susijusias dideles sumas.

28 Šalys neginčija atitinkamos visuomenės apibrėžimo, kurį VRDT apeliacinė taryba pateikė ginčijamame sprendime. Be kita ko, atsižvelgiant į jame išdėstytus paaiškinimus, nereikia paneigti tokio apibrėžimo šioje byloje. Kalbant konkrečiai apie bankų ir finansines paslaugas bei nekilnojamojo turto paslaugas, paprastai susijusias su didelėmis sumomis, pažymėtina, kad atitinkama visuomenė labai pastabi (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *BVR / VRDT – Austria Leasing (Austria Leasing Gesellschaft m.b.H. Mitglied der Raiffeisen-Bankengruppe Österreich)*, T-197/10, EU:T:2011:455, 20 punktą).

Dėl nagrinėjamų paslaugų palyginimo

29 Reikia priminti, kad vertinant paslaugų panašumą reikia atsižvelgti į visus svarbius ryšį tarp šių paslaugų apibūdinančius veiksnius, tarp kurių visų pirma yra jų rūšis, paskirtis, naudojimas ir konkuruojantis ar papildomasis pobūdis (1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Canon*, C-39/97, Rink., EU:C:1998:442, 23 punktas). Galima atsižvelgti ir į kitus veiksnius, kaip antai atitinkamų paslaugų platinimo būdai (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Ampafrance / VRDT – Johnson & Johnson (monBeBé)*, T-164/03, Rink., EU:T:2005:140, 53 punktą).

30 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad siekdama palyginti paslaugas, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, su paslaugomis, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, VRDT apeliacinė taryba pastarąsias paslaugas suskirstė į tris grupes, t. y. pirma, „nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, būtent susijusios su elektros ir šilumos energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių gamybos ir paskirstymo įrenginiais; visos išvardytos, su leidyklos paslaugomis ir / arba gaminiais nesusijusios, paslaugos“, antra, „nekilnojamojo turto administravimo ir tarpininkavimo, nekilnojamojo turto nuomos (infrastruktūros administravimas) paslaugos; nekilnojamojo turto operacijos; žemės ūkių nuoma; visos išvardytos, su leidyklos paslaugomis ir / arba gaminiais nesusijusios, paslaugos“, trečia, „naudojimo koncepcijų rengimas (infrastruktūros administravimo sutarčių sudarymas); pastatų administravimas; žemės administravimas; visos išvardytos, su leidyklos paslaugomis ir / arba gaminiais nesusijusios, paslaugos“.

31 Taigi reikia konstatuoti, kad toks suskirstymas atspindi paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, rūšies, paskirties ir naudojimo skirtumus, ir ieškovė jo neginčijo. Todėl reikia tik patikrinti, ar VRDT apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad taip jos suskirstytos paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, nepanašios į paslaugas, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai.

– Dėl „nekilnojamojo turto administravimo bei tarpininkavimo paslaugų“ ir „finansinių paslaugų“ panašumo nebuvimo

32 Ginčijamo sprendimo 23–28 punktuose VRDT apeliacinė taryba „nekilnojamojo turto operacijas“ pirmiausia apibrėžė kaip apimančias nekilnojamojo turto administravimą, nekilnojamojo turto agentūros paslaugas, nekilnojamojo turto vertinimo paslaugas ir susijusias konsultavimo ir informavimo paslaugas. VRDT apeliacinės tarybos nuomone, iš principo šių paslaugų esmė yra surasti nekilnojamąjį turtą, pateikti jį potencialiems pirkėjams ir tarpininkauti, pavyzdžiui, teikiant pagalbą ne tik perkant, parduodant arba nuomojant turtą, bet ir derantis dėl sutarčių, sudaromų tarp pirkėjo ir pastato arba žemės pardavėjo, sąlygų. VRDT apeliacinės tarybos nuomone, tai apima ir žemės ūkių nuomą tiek, kiek ji priskiriama prie platesnės kategorijos, nes nuoma yra sandoris, kuriuo turtas perduodamas asmeniui konkrečiam laikotarpiui paprastai nuomos sutarties forma. Be kita ko, ji patikslino, kad „nekilnojamojo turto operacijos“ taip pat gali apimti nekilnojamojo turto pirkimą ir jo perpardavimą didesne kaina.

33 Toliau VRDT apeliacinė taryba nurodė, kad pirma apibrėžtas „finansines paslaugas“ teikia bankai ir kredito įstaigos, o nekilnojamojo turto operacijas paprastai vykdo nekilnojamojo turto agentai arba nekilnojamojo turto vystytojai. Taip pat ji nurodė, kad šios paslaugos yra labai reglamentuotos ir daugeliu atveju jas turi teikti skirtingi subjektai. Remdamasi tuo ji padarė išvadą, kad vartotojui nekilnojamojo turto agentai yra aiškiai nesusiję su bankais, finansinėmis institucijomis ir draudimo kompanijomis, siūlančiomis kitokias prekes ir paslaugas, kurios nėra vienos kitas pakeičiančios.

34 Galiausiai VRDT apeliacinė taryba nusprendė, kad nors „nekilnojamojo turto operacijoms“ būtinas finansavimas, to nepakanka šių paslaugų ir „finansinių paslaugų“ glaudžiam ryšiui įrodyti ir kad *in fine* jas sieja tik tolimi ir netiesioginiai santykiai. Šiuo klausimu ji patikslino, jog „nors tiesa, kad konsultavimas finansiniais klausimais gali būti reikalingas daugelio pirkimo rūšių (pavyzdžiui, perkant turtą arba steigiant įmonę) atveju ir kad atsargūs pirkėjai gali ieškoti informacijos siekdami užtikrinti patikimą pirkimą arba įmonės steigimą, tai nereiškia, kad vienas yra būtinas kitam, arba kad vartotojai mano, jog atsakomybė už atitinkamas paslaugas tenka tam pačiam teikėjui“.

35 Remdamasi tuo ji padarė išvadą, kad „nekilnojamojo turto administravimas bei tarpininkavimas, nekilnojamojo turto nuoma (infrastruktūros administravimas); nekilnojamojo turto operacijos; žemės ūkių nuomos paslaugos; visos išvardytos, su leidyklos paslaugomis ir / arba gaminiais nesusijusios, paslaugos“, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, skiriasi nuo „finansinių paslaugų“, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai.

36 Ieškovė priekaištauja VRDT apeliacinei tarybai dėl to, jog ji didžiausią dėmesį skyrė nekilnojamojo turto administravimo bei tarpininkavimo paslaugų ir finansinių paslaugų abipusiam nepakeičiamumui, ir nenagrinėjo, ar jos yra vienos kitas papildančios. Šiuo klausimu ji nurodo, kad VRDT apeliacinė taryba pateikė per siaurą finansinių paslaugų apibrėžimą. Konkrečiai ji tvirtina, jog dažnai bankai ir finansinės įstaigos nekilnojamąjį turtą parduoda patys arba tarpininkaujant filialui. Tai patvirtina šioms dviem paslaugų rūšims bendra reklama. Iš to matyti, kad, priešingai, nei nurodė VRDT apeliacinė taryba, „nekilnojamojo turto administravimo bei tarpininkavimo paslaugos“ yra glaudžiai susijusios su „finansinėmis paslaugomis“, todėl yra vienos kitas papildančios.

37 VRDT ginčija ieškovės argumentus.

38 Šiuo klausimu, pirma, dėl nagrinėjamų paslaugų rūšies, paskirties arba naudojimo jau buvo nuspręsta, kad finansinių paslaugų rūšis, paskirtis arba naudojimas nėra tokie patys kaip nekilnojamojo turto paslaugų rūšis, paskirtis arba naudojimas. Iš tikrųjų finansines paslaugas finansinės įstaigos teikia siekdamos valdyti savo klientų kapitalą ir šios paslaugos pirmiausia apima indėlių saugojimą, pinigų pervedimą, paskolų suteikimą arba įvairias finansinio pobūdžio operacijas, o nekilnojamojo turto paslaugos apima paslaugas, susijusias su nekilnojamuoju turtu, t. y. nuomos, pirkimo, pardavimo arba turto administravimo paslaugas (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones / VRDT – MIP Metro (METRO)*, T-197/12, EU:T:2013:375, 42 punktas).

39 Iš to matyti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, VRDT apeliacinės tarybos pateiktas „finansinių paslaugų“, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, apibrėžimas nėra per siauras.

40 Antra, reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 34 punkte, VRDT apeliacinė taryba patikrino ne tik tai, ar „nekilnojamojo turto operacijos“ ir „finansinės paslaugos“ yra vienos kitos pakeičiančios, bet iš tikrųjų įvertino, ar jos yra vienos kitas papildančios.

41 Be kita ko, reikia nurodyti, jog savo argumentus dėl nagrinėjamų paslaugų papildomo pobūdžio ieškovė grindė tik tuo, kad labai dažnai nekilnojamojo turto pardavimo paslaugas teikia finansinės įstaigos.

42 Taigi, kaip jau irgi buvo nuspręsta, dėl aplinkybės, jog nurodytos paslaugos gali būti platinamos tais pačiais būdais, konstatuotina, kad paprastai nekilnojamojo turto paslaugos nebūna teikiamos tose patalpose, kuriose teikiamos finansinės paslaugos (38 punkte minėto Sprendimo *METRO*, EU:T:2013:375, 43 punktas).

43 Per administracinę procedūrą ieškovės pateikti dokumentai (ieškinio A5 priedas) neleidžia paneigti šios išvados, nes finansinių įstaigų atliekamas nekilnojamojo turto paslaugas teikia įvairūs filialai, todėl su finansinėmis paslaugomis susijusi veikla skiriasi nuo veiklos, susijusios su nekilnojamuoju turtu (38 punkte minėto Sprendimo *METRO*, EU:T:2013:375, 45 punktas).

44 Iš to matyti, jog VRDT apeliacinė taryba nesuklydo, kai nusprendė, kad „nekilnojamojo turto administravimas bei tarpininkavimas, nekilnojamojo turto nuoma (infrastruktūros administravimas); nekilnojamojo turto operacijos; žemės ūkių nuomos paslaugos; visos išvardytos, su leidyklos paslaugomis ir / arba gaminiais nesusijusios, paslaugos“, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, skiriasi nuo „finansinių paslaugų“, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai.

– Dėl „nekilnojamojo turto vystytojo paslaugų“ ir „finansinių paslaugų“ panašumo nebuvimo

45 Ginčijamo sprendimo 19–21 punktuose VRDT apeliacinė taryba nurodė, kad nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos yra daug aspektų apimanti veikla, prie kurios priskirtinos veiklos rūšys, pradedant jau esančių pastatų renovacija ir baigiant tuščių žemės sklypų pirkimu ir įrengtų žemės sklypų pardavimu tretiesiems asmenims. Be to, ji nurodė, jog iš Bendrijos prekių ženklo paraiškos specifikacijos teksto aiškiai matyti, kad šios paslaugos konkrečiai susijusios su elektros ir šiluminės energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių gamybos ir paskirstymo įrenginiais.

46 Tačiau VRDT apeliacinė taryba manė, kad finansinės paslaugos, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, apima visas teikiamas paslaugas, susijusias su taupymu arba su komerciniais tikslais, kaip antai pinigų gavimą, skolinimą, keitimą, investavimą ir apsaugą, kupiūrų išleidimą ir kitų finansinių operacijų vykdymą. VRDT apeliacinė taryba taip pat pažymėjo, kad nors paslaugų, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, teikėjai gali teikti su finansavimu ir statybos projektais susijusias paslaugas ir daugelis žemės ūkio pramonės sektoriaus projektų priklauso nuo investicijų arba finansinės paramos, mažai tikėtina, kad šie teikėjai teiktų konkrečias rangovo paslaugas, kurioms reikalinga speciali techninė kompetencija arba konkrečios žinios. Remdamasi tuo ji nusprendė, kad nagrinėjamos paslaugos skiriasi savo rūšimi ir paskirtimi.

47 Be kita ko, VRDT apeliacinė taryba nusprendė, kad nagrinėjamos paslaugos priskirtinos prie dviejų skirtingų sektorių, t. y. prie nekilnojamojo turto ir finansų sektorių, todėl jų neteiktų ta pati įmonė arba susijusios įmonės, ir jos nebūtų platinamos tais pačiais būdais.

48 Ieškovė iš esmės nurodo, kad nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir finansinės paslaugos, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai, yra panašios.

49 Iš tikrųjų, jos nuomone, nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, apima prekybinę veiklą, kuri persipina su finansinėmis paslaugomis, pavyzdžiui, tomis, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai. Tai matyti iš nekilnojamojo turto vystytojų, kurių veikla apima finansavimo paiešką ir kurie savo klientams dažnai teikia patarimus nekilnojamojo turto projektų finansavimo klausimais, praktikos.

50 Bet kuriuo atveju paslaugos, kurioms skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra bent jau šiek tiek vienos kitas papildančios; tai rodo ir aplinkybė, kad finansinių paslaugų įmonės pačios arba per filialus vykdo tarpininkavimo veiklą nekilnojamojo turto srityje, ir 36 klasės aiškinamųjų pastabų tekstas.

51 Be kita ko, priešingai, nei nurodo VRDT, tokios nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, apima ne vien „elektros ir šilumos energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių gamybos ir paskirstymo įrenginių“ sritį. Ieškovė priduria, kad bet kuriuo atveju toks apribojimas nedarytų įtakos paslaugų, žymimų prašomu įregistruoti prekių ženklu, ir paslaugų, kurioms skirtas ankstesnis prekių ženklas AGRICAPITAL, panašumui, nes minėtos paslaugos tokiu pačiu būdu leistų teikti nekilnojamąjį turtą, ant kurio gali būti pastatyti ir eksploatuojami energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių gamybos įrenginiai.

52 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

53 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad, kaip teisingai tvirtino VRDT apeliacinė taryba, nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos apima įvairias veiklos rūšis, pradedant jau esančių pastatų renovacija ir baigiant tuščių žemės sklypų pirkimu ir įrengtų žemės sklypų pardavimu tretiesiems asmenims.

54 Ši veikla apima, kaip nurodo ieškovė, nekilnojamojo turto vystytojo atliekamą finansavimo paiešką siekiant įsigyti pastatų arba žemės sklypų. Vis dėlto tokio finansavimo paieška neturi būti laikoma nekilnojamojo turto vykdytojo tiesiogiai klientams teikiama finansavimo paslauga, prilygstančia paskolų teikimo tarpininkavimo veiklai. Iš tikrųjų nekilnojamojo turto vystytojo atliekama finansavimo paieška siekiama, kad vykdytojas pirmiausia galėtų padengti renovuotinų pastatų arba įrengtinų žemės sklypų įsigijimo išlaidas ir vėliau šias išlaidas perkeltų klientams, kuriems parduos pagal statybos arba renovavimo programą užbaigtą nekilnojamąjį turtą.

55 Nors, kaip tvirtina ieškovė, dažnai nekilnojamojo turto vystytojai savo klientus konsultuoja pirkinio, įsigyjamo pagal prekybos nekilnojamuoju turtu programą, finansavimo klausimais, tokios konsultacijos neturėtų būti laikomos tokiomis finansinės konsultacijomis, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai. Minėtos konsultacijos iš tikrųjų panašios į konsultacijas, kurias visi tokio vertingo turto, pavyzdžiui, laivo, įmonės kapitalo, meno kūrinio, pardavėjai gali teikti savo klientams, kiek tai susiję su finansiniais interesais, kurių jie gali turėti įsigydami aptariamą turtą. Tačiau tokias konsultacijas teikiantis pardavėjas finansinių paslaugų neteikia.

56 Konstatuotina, kad įrodymus, kuriuos ieškovė pateikė per administracinę procedūrą siekdama pagrįsti šį tvirtinimą, sudaro investicinės bendrovės, kurios specializacija – nekilnojamasis turtas, nekilnojamojo turto paskolų teikimo tarpininko ir nekilnojamojo turto paskolų bendrovės, visiškai nesusijusių su nekilnojamojo turto vystytojo paslaugomis, interneto svetainių kopijos (ieškinio A4 priedas).

57 Reikia atmesti ir ieškovės tvirtinimą dėlto, kad paslaugos, kurioms skirti prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, labai vienos kitas papildo.

58 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienos kitas papildančios prekės ar paslaugos yra tos, tarp kurių egzistuoja glaudus ryšys, t. y. viena yra tokia būtina ar svarbi kitai naudoti, jog vartotojai gali manyti, kad atsakomybė už šių prekių pagaminimą arba už šių paslaugų teikimą tenka tai pačiai įmonei (žr. 2014 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Comsa / VRDT – COMSA (COMSA)*, T-144/12, EU:T:2014:197, 44 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

59 Taigi reikalaujama, kad vienos kitas papildančios paslaugos galėtų būti naudojamos kartu, o tai reiškia, kad jos turi būti skirtos tai pačiai visuomenei (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Hand Held Products / VRDT – Orange Brand Services (DOLPHIN)*, T-361/11, EU:T:2012:377, 48 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

60 Šiuo atveju nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, ir finansinės paslaugos, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai, skirtos vidutiniam vartotojui Sąjungos teritorijoje ir gali būti vartojamos kartu.

61 Be to, nekyla abejonių, jog, atsižvelgiant į tai, kad nekilnojamojo turto operacijos paprastai susijusios su didelėmis sumomis, finansinės paslaugos yra svarbios vidutiniam vartotojui naudojantis nekilnojamojo turto vykdytojo paslaugomis. Vis dėlto reikia pažymėti, kad rinkos ekonomikos sąlygomis didelei veiklos rūšių daliai reikalingas finansavimas arba investicijos, todėl finansinės paslaugos gali dėl savo pobūdžio būti siejamos su daugeliu šios veiklos rūšių, ne tik su nekilnojamojo turto projekto vystytojo veikla (šiuo klausimu žr. 38 punkte minėto Sprendimo *METRO*, EU:T:2013:375, 47–49 punktus).

62 Todėl manytina, kad nekilnojamojo turto vystytojo ir finansinių paslaugų ryšys pats savaime nėra pakankamai glaudus, kad atitinkama visuomenė, t. y. šiuo atveju vidutinis vartotojas, kuris gali būti ypač pastabus, manytų, jog šias paslaugas teikia ta pati įmonė (šiuo klausimu žr. 38 punkte minėto Sprendimo *METRO*, EU:T:2013:375, 50 punktą).

63 Šiai išvadai negali turėti įtakos ieškovės argumentas, kad nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos teikiamos tais pačiais būdais kaip ir finansinės paslaugos, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai. Svarbu konstatuoti, kad nekilnojamojo turto vystytojo teikiamos paslaugos paprastai nebūna teikiamos tose patalpose, kuriose teikiamos finansinės paslaugos. Be to, reikia nurodyti, kad dokumentai, kuriuos ieškovė per administracinę procedūrą pateikė šiam tvirtinimui pagrįsti, nesusiję su nekilnojamojo turto vystytojo veikla (ieškinio A5 priedas).

64 Šios išvados juo labiau nepaneigia ieškovės argumentas, kad tai, jog rangovo nekilnojamojo turto sektoriuje paslaugos ir finansinės paslaugos yra glaudžiai susijusios ir vienos kitas papildančios, išplaukia iš 36 klasės aiškinamųjų pastabų. Iš tikrųjų 36 klasės aiškinamųjų pastabų tekstas leidžia konstatuoti, kad nors „išperkamosios nuomos“ paslaugos ir „pastatų administravimo paslaugos, t. y. nuomos, įvertinimo arba finansavimo paslaugos“, priskiriamos prie 36 klasės, jos priskiriamos prie skirtingų antraštės „paslaugos, susijusios finansinėmis ir piniginėmis operacijomis“, kuri apima, be kita ko, „visų bankų ar su jais susijusių įstaigų paslaugas“, „kredito įstaigų (ne bankų) paslaugas“ ir „tarpininkų paslaugas sudarant sandorius dėl vertybinių popierių ir turto“, grupių, todėl 36 klasės aiškinamosios pastabos neįrodo, kad finansinės paslaugos, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, ir nekilnojamojo turto vystytojo paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, yra glaudžiai susijusios.

65 Reikia priminti, kad pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 2 taisyklės 4 punktą „[p]rekių ir paslaugų klasifikacija taikoma vien tik administravimo tikslams“, todėl „prekės ir paslaugos negali būti laikomos

viena į kitą panašiomis dėl to, kad jos atsiduria toje pačioje klasėje pagal Nicos klasifikaciją, taip pat prekės ir paslaugos negali būti laikomos viena į kitą nepanašiomis dėl to, kad atsiduria skirtingose klasėse pagal Nicos klasifikaciją“.

66 Iš to matyti, kad VRDT apeliacinė taryba nesuklydo, kai nusprendė, kad nekilnojamojo turto projekto vystytojo paslaugos, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, savo pobūdžiu skiriasi nuo finansinių paslaugų, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai.

67 Atsižvelgiant į šią išvadą, nebereikia nagrinėti ieškovės priekaišto, susijusio su klaidingu paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, paskirties apribojimu.

– Dėl „naudojimo koncepcijų rengimo“ paslaugų ir „finansinių paslaugų“ panašumo nebuvimo

68 Ieškovė nurodo, kad „naudojimo koncepcijų rengimo“ paslaugos artimos „finansinėms paslaugoms“ tiek, kiek jos artimos „nekilnojamojo turto vystytojo paslaugoms“, nes, jos nuomone, nekilnojamojo turto vertinimas ir administravimas yra du tos pačios veiklos aspektai, kuriems abiem reikalingas konsultavimas finansiniais klausimais ir sprendimai dėl finansavimo. Taigi ji tik nurodo savo pačios išdėstytus argumentus, susijusius su nekilnojamojo turto vystytojo paslaugų ir „finansinių paslaugų“ panašumu.

69 Šie argumentai jau buvo atmesti šio sprendimo 45–67 punktuose, todėl Bendrajam Teismui telieka konstatuoti, nesant konkrečių argumentų, susijusių su „naudojimo koncepcijų rengimo“ paslaugomis, kad ieškovė neįrodė, jog VRDT apeliacinė taryba padarė klaidą, kai nusprendė, kad šios paslaugos ir „finansinės paslaugos“, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai, yra nepanašios.

70 Atsižvelgiant į pateiktus paaiškinimus reikia konstatuoti, kad VRDT apeliacinė taryba nesuklydo, kai nusprendė, kad paslaugos, kurioms skirti ankstesni ieškovės prekių ženklai, nepanašios į paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą AGRI.CAPITAL.

Dėl ankstesnių ieškovės prekių ženklų skiriamojo požymio ir žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo

71 Ginčijamame sprendime VRDT apeliacinė taryba nusprendė, kad netenkinamas vienas iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo kriterijų, t. y. paslaugų panašumo kriterijus, todėl negali būti galimybės supainioti, ir nenagrinėjo ankstesnių prekių ženklų skiriamojo požymio ir žymenų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo.

72 Ieškovė nurodo, kad visus paslaugų, kurioms skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas ir ankstesni prekių ženklai, skirtumus gali kompensuoti, vertinat bendrai, ir kad labai didelis šių prekių ženklų vizualus panašumas ir fonetinis tapatumas, todėl, priešingai, nei nusprendė VRDT apeliacinė taryba, yra galimybė supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą.

73 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

74 Šiuo klausimu pakanka nurodyti, kad, kaip buvo priminta šio sprendimo 24 punkte, pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje saugomas ankstesnis prekių ženklas, turi būti vertinama atsižvelgiant į kumuliacines sąlygas, t. y. pirma, prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą arba tapatumą ir, antra, prekių arba paslaugų, kurioms atitinkamai skirti minėti prekių ženklai, panašumą arba tapatumą.

75 Todėl, priešingai, nei tvirtina ieškovė, vertinant galimybę supainioti to, kad, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 70 punkte, paslaugos, kurioms skirti ankstesni prekių ženklai, ir paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą AGRI.CAPITAL, yra nepanašios, negali kompensuoti net ir didelis prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumas (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 9 d. Nutarties *Alecansan / VRDT*, C-196/06 P, EU:C:2007:159, 24–26 punktus).

76 Iš visų pateiktų paaiškinimų matyti, kad VRDT apeliacinė taryba nesuklydo, kai nusprendė, kad, atsižvelgiant į tai, jog paslaugos, žymimos prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, yra nepanašios, netenkinamas vienas iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo kriterijų, todėl nėra galimybės supainioti minėtų prekių ženklų.

77 Iš to matyti, kad vienintelis ieškovės nurodytas pagrindas yra nepagrįstas, todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

78 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti VRDT ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *AgriCapital Corp.* bylinėjimosi išlaidas.

Gratsias Kancheva Wetter

Paskelbta 2015 m. birželio 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.